

DENÍK NA NÁVŠTĚVĚ | Studénka

Novojičínské nejmladší město se má ještě kde rozvíjet

IVAN PAVELEK

Studénka – Studénka je nejmladším městem na Novojičínsku. Vznikla 1. ledna 1959 sloučením tehdy dvou samostatných obcí – Studénky a Butovic. Na první pohled se zdá, že spojením poněkud nešťastným, kdy dvě obce vizuálně propojilo velké sídliště s uměle vytvořeným centrem. Za sídlištěm je pole. Když se člověk mezi činžovními a panelovými domy prochází, už mu to tak hrozné jako některá sídliště v jiných městech nepřipadá. Všude je poměrně hodně zeleně i prostor na odpočinek, hraní i sportování. Navíc, podle starosty Studénky Libora Slavíka, by město mohlo přece jen dostat kompaktnější vzhled. „V územním plánu se počítá s tím, že by vyrostla návazná část na zástavbu Studénky. Je pamatováno na to, že by se paneláky postupně snižovaly, aby zástavba lépe zapadla do terénu a nevznikaly tam žádné sedmi nebo osmipatrové věžáky,“ poznamenává starosta Libor Slavík. Časem by mohlo dojít také na řešení území, které se nachází přes silnici naproti

MĚSTO Studénka podporuje stavbu nízkopodlažních bytových domů. Foto: Deník/Ivan Pavelka

městského úřadu. I tady je patrné, že propojení dvou obcí nějak nebylo dotaženo do konce. Napravo je Penny market, za ním malé Tesco, směrem doleva staré nákupní středisko a ... pole. Libor Slavík nastiňuje, že v místě se počítá s nějakým využitím. Zájem projevil i developer, ale město má zajímavější vytyčenou možnost rozvoje tohoto místa, než aby tam vyrostly „krabice“ s obchody. „Obchůdky určitě ano, ale aby byly součástí bytových domů, které budou třeba jen na dvě patra,“ naznačuje Libor Slavík. Podle slov starosty to vypadá, že město, v němž v poslední době obyvatel ubývá, po-

dobně jako v dalších městech na Novojičínsku, by se mohlo začít poměrně výrazně rozvíjet. A to nejen kvůli individuální výstavbě rodinných domů a uvažované výstavbě bytových domů. Naproti nedávno postavené prodejny Lidl se totiž plánuje stavba velkého skladovacího a výrobního komplexu, který by podle předběžných informací mohl dát práci 500 a 1000 lidem.

TŘI ZÁMKY VE MĚSTĚ

Ale Studénka nejsou jen paneláky, obchody a bývalá Vagonka. Které město se může pyšnit tím, že má v podstatě tři zámky? Vedle hojně navštěvovaného no-

vého zámku v novogotickém slohu je v areálu zámeckého parku objekt starého barokního zámku. Komu to nestačí, může sednout na kolo a po jedné ze dvou nedávno postavených cyklostezek přejet do místní části Nová Horka. Tě vévodí zrekonstruovaný zámek, k jehož průčelí chce město s přispěním Moravskoslezského kraje vybudovat komunikaci a parkoviště. Nedaleko zámku Nová Horka je navíc vstup do přírodní rezervace Kotvice, kde si milovníci klidu a přírody opravdu užijí.

Do relaxace a aktivního odpočinku město v poslední době investuje nemalé peníze. Zhruba před třemi roky otevřelo unikátní přírodní koupaliště, které vzniklo přestavbou původního chátarajického koupaliště, desítky milionů šly do oprav hokejového stadionu, další miliony v současné době město vynakládá na opravu a rekonstrukci bazénu v relaxačním centru. V plánu má Studénka výstavbu sportovní haly, která by splňovala vysoká kritéria pro mnoho kolektivních halových sportů a počítá se se stavbou sportovního společenského zázemí v Nové Horce. Jak se zdá, Studénka se by se v příštích letech mohla slibně rozvíjet. Prostor na rozvoj má poze-

O OBCIPRVNÍ ZMÍNK
O OBCI

1436

POČET OBYVATEL

9466

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI

František kardinál Tomášek – 34. arcibiskup pražský a primas český (narozen ve Studénce)
Jan Böhm – kněz a buditel
Matyáš Reinscher – stavitel
Adam Smuž – zeměpisec
Vladimír Svačina – hokejista
Miloš Holaň (mladší) – hokejista
Miloš Holaň (starší) – hokejista
Oldřich Haluska – fotbalista
Marek Trval – fotbalista
Nikola Šobichová – zpěvačka (skupina Holki)
Radana Labajová – zpěvačka (skupina Holki)
Martin Adamský – hokejista

ZAJÍMAVOSTI

Nejvýznamnějším datem v historii obce byl 12. prosinec 1900, odkdy se ve Studénce začaly vyrábět železniční vagony. Historie tohoto odvětví ve městě je bohatě zdokumentována v místním Vagonářském muzeu.

Zdroj: www.mistopisy.cz

Krátce**Kotvice je člověkem málo dotčené místo**

Studénka – Přírodní rezervace Kotvice se rozkládá na rozloze 140,34 hektaru v nadmořské výšce 232 – 250 metrů nad mořem. Rybníky Kotvice a Nový, které jsou součástí přírodní rezervace,

patří mezi nejvýznamnější vodní plochy v Moravskoslezském kraji. V lesích rezervace je ideální prostředí pro mnoho druhů hub, brouků nebo lesních ptáků. Při vstupu do rezervace jsou cedule, které upozorňují, že návštěvník vstupuje na vlastní nebezpečí. Důvodem je, že, jak stojí na cedulích, hospodářem jsou tady čas a přírodní živly. Není proto ničím ojedinělým občasný pád stromu, kusu kmene či větve. (ipa)

Kardinál Tomášek se narodil ve škole

Studénka – Ze Studénky pochází jedna z významných osobností církve římskokatolické a také listopadového dění roku 1989 kardinál František Tomášek. Narodil se 30. června 1899 jako druhý nejstarší syn místního nadučitele a varhaníka Františka Tomáška a jeho manželky Zdenky, rozené Vavrečkové, pocházející z nedaleké vesnice Košatka. František měl celkem pět sourozenců, tři bratry a dvě sestry. Celá rodina bydlela ve Studénce v budově tehdejší nové školy, která se stala rodným domem všech šesti dětí. Budova, která je v majetku města, se v současné době jako škola nevyužívá. Na její fasádě je pamětní deska, která Františka Tomáška připomíná. (ipa)

Otázka pro... starostu Studénky Libora Slavíka

Je něco, co vám ve Studénce chybí? Co byste chtěl, aby ve městě bylo?

Jako správný starosta nemohu být spokojen nikdy a určitě by to chtělo mít nějakou tu miliardu navíc v městské pokladně, ze které bychom dokázali opravit a zrekonstruovat veškerý majetek města a udělat investice, které před námi jsou – kvalitní komunikace, chodníky, bytové domy nebo třeba halu pro míčové sporty u zimního stadionu, kterou bychom rádi v případě získání dotace chtěli v příštím roce začít stavět. Studénka nic takového nemá, tělocvičny u škol jsou malé, tak i proto jsme dokumentaci věnovali hodně času a energie, abychom vybudovali halu pro všechny typy sportů, které by se daly provozovat i vrcholově.

Celý rozhovor najdete na webové stránce novojičinsky.denik.cz nebo v úterý v příloze Novojičínský Region

Na statku učí děti vztahu k přírodě

TOMÁŠ JANUSZEK

Snaha vést děti i dospělé k pěknému vztahu ke zvířatům, potažmo k přírodě, patří již dlouhou dobu ke koníčkům Sabiny Poukarové. Od mala má ráda koně, ale chtěla vytvářet vzájemný vztah lidí a koní jinak, než je to na jízdárnách běžné. „Lidem se to líbilo, protože jsem je učila nejen jak se na koních sedí, jezdí, jak se drží otěže nebo jak se hřebelcuje, ale učila jsem je vnímat koně jako živé bytosti. Lidé jezdilo stále více a areál, kde jsem měla koně a poníky, už nestačil, tak jsem hledala jiné místo,“ naznačuje Sabina Poukarová počátky vzniku Střediska ekologické výchovy Jarošův statek.

Usedlost z roku 1836 kdysi patřila k zámku, před rokem 1989 budovy a pozemky užíval Státní statek Bílovec. Když skončil, nikdo se o areál moc nestaral. Dnes jsou nemovitosti v soukromém vlastnictví, středisko je tam v nájmu. „Když jsem statek náhodou objevila, bylo to dost neutěšené místo, vlastně to byla skládka stavebního materiálu a odložených věcí. Začali jsme uklízet nepořádek, vyřezávat třicet let

JAROŠŮV statek ve Studénce na Novojičínsku je lákavým místem pro děti i díky zvířatům. Foto: Deník/Ivan Pavelka

staré nálety a dělali jsme první boxy pro koně. To bylo zhruba před deseti lety. Postupně jsme začali provozovat aktivity pro děti a díky velkému zájmu jsme je dále rozšiřovali,“ pokračuje Sabina Poukarová.

„Naší hlavní myšlenkou je, aby hlavně děti, které se teprve učí a zažívají si hodnoty, měly možnost kontaktu s živou přírodou, ať už to jsou stromy nebo rostliny nebo zvířata. Aby se naučily respektu a lásce k ostatním tvorům a součástí přírody a aby měly pěkný vztah i k sobě navzájem,“ přibližuje Sabina Poukarová a dodává, že lidé z přírody stále berou, ale nedávají jí nic nazpět. I když to člověk často dělá nevědomky a neuvědomuje si, že svým chováním škodí nejen přírodě, ale i sobě. „Proto jsme vznikli a vě-

nujeme se aktivitám pro děti. Jezdí k nám hlavně děti z mateřských škol a prvních stupňů základních škol. Děti si mohou vyzkoušet přímý kontakt se zvířaty. Rozdělíme je do menších skupinek a pod dohledem lektora mohou například přijít k poníkovi, pohladit si ho, vyčistit mu srst, vykartáčovat hřívou... Dostanou se do interakce, kdy vidí, jak zvířata reagují a učí se s nimi komunikovat,“ vysvětluje Sabina Poukarová.

TERAPIE

Ve středisku mají koně, poníky, oslíka, králíky, ovečky. Zvířata využívají nejen při výukových programech, ale také při individuálních i skupinových terapiích, které jsou schopni zaměřit na určité druhy postižení.

Hlavními návštěvníky jsou ale děti. „Na farmě mají

možnost nenásilným způsobem porozumět tomu, co zvířata potřebují ke spokojenému životu a co mají rádi. V praxi se mohou přesvědčit, jak vypadá kopytko sudokopytníka nebo lichokopytníka. Mají možnost projít si naučné stezky, interaktivní formou mohou na některé souvislosti přijít sami. Hlavně, jsou venku, na vzduchu, v pohybu, obklopeni zelení, zpívají tady ptáci. Každé roční období je jiné a děti mají možnost pozorovat, jak se příroda a zvířata proměňují,“ poznamenává Sabina Poukarová a upozorňuje, že farma funguje i o víkendech, kdy bývají akce pro veřejnost a pravidelné kroužky pro děti. Nejmenší děti už od dvou let zažívají první kontakt se zvířaty, uzavírá Sabina Poukarová.

„Pokud se na jejich pohodu dbá, pak zvířata práce s člověkem baví a jsou při aktivitách vstřícná. Snažíme se, aby u nás byla všechna zvířata šťastná a měla radost ze života i z kontaktu s lidmi. Děti to vnímají a učí se pěknému chování k nim. Pro zvířata i pro děti je to obouhacující,“ uzavírá Sabina Poukarová.